

4.

Koučujte sami sebe

Každý může koučovat sám sebe – do jisté míry

Okud chcete vzít svůj život do vlastních rukou, můžete si přizvat na pomoc profesionálního kouče. Chcete-li jinou alternativu (vždy je dobré najít aspoň jednu další), můžete se pokusit koučovat sami sebe. Co to obnáší? Nic víc než začít se na sebe dívat očima nestranného, nezaujatého pozorovatele, který o s vámi myslí dobře a vede s vámi stálý dialog. A vy k němu máte důvěru a jste mu otevřeni. Nebráníte se, nic před ním netajíte, nemáte k němu odpor ani náklonnost, přijímáte a zvažujete každé jeho slovo.

Člověk očima druhých lidí

Obecně se ví, že člověk udělá dobře, když se na sebe občas podívá očima druhých lidí. To je dobrá průprava pro sebekoučování. Může to být buď mentální operace podložená určitou představivostí a odstupem od sebe sama, nebo může jít o jednoduché dotazování: „Jak se ti jeví jako kamarád co bych na svém chování mohl změnit?“ Je dobré kontaktovat několik lidí, kteří vás dobře znají a zároveň mají dost odvahy nalít vám čistého vína. Pak je ještě třetí možnost: dobře si všímat, jak na vás reagují lidé, s nimiž průběhu dne přicházíte do kontaktu, co signalizují mimoslovně. Nejlepší variantou je kombinovat všechny tři možnosti.

Kouč jako zahradník

Práce kouče je podobně specifická profese jako profese učitele nebo zahradníka. Pěstovat na své zahrádce kytičky a udělat si skalku můžete i bez zahradníka, pokud máte dost trpělivosti, jistou zkušenost a znalost a jste připraveni se stále učit. S využitím zahradníka je to ale přece jen o něčem jiném. Když ovšem necháte veškerou práci na něm, není to už vaše zahrádka, ale jeho. A v tom je pak problém. Zkrátka a dobře, než si pozvete profesionálního kouče, je dobré, budete-li o životním koučování něco vědět a třeba v tom i začnete něco dělat. K tomu vás má vést tato kniha.

Sebekoučování bez rizika

Kdy, za jakých okolností můžete úspěšně koučovat sami sebe?

- » V úsilí o prevenci problémů;
- » při řešení problémů méně závažných a méně vyhocených;
- » v úsilí o sebezlepšování.

Všechny tři možnosti předpokládají, že nejprve získáte jisté povědomí o koučování.

Jaké přednosti naproti tomu nabízí profesionální kouč?

- » Rozšíří váš úhel pohledu na problémy a na celý váš život.
- » Dá vám možnost využít jeho znalosti a zkušenosti.
- » Pomůže vám zvládnout závažnější problémy.
- » Bude vám asistovat při závažných životních rozhodnutích.
- » Naučí vás umění sebezlepšování a sebekoučování.

Sebekouč + profikouč

Nejúčinnější je kombinace sebekoučování a využití profesionálního kouče. V takovém případě sebekoučování klienta zvyšuje podstatně účinnost svého procesu. A může to být z finančního hlediska nejlepší volba, u které navíc nejmenší riziko závažných chyb.

Člověk neznalý sebekoučování se zpravidla dívá na vše velmi zúženým pohledem, nechá se ovládnout svými momentálními emocemi a působení emocí druhých lidí. Snadno tak udělá závažnou chybu, se kterou pak musí žít. Takové chyby někdy ani nelze napravit. Člověk se pak srovná s lavinou, začne cítit jako oběť přejetí „automobilem života“. A octne se tam rozhodně být nechťel.

Zavalení životními problémy? A chcete se z nich ven?

To je dost podobná situace jako být zasypán sněhovou lavinou. Nemůžete se ani hnout, špatně se vám dýchá a nemůžete volat o pomoc. Zmocňuje se vás střídavě zoufalství a střídavě mocná touha, aby přišli včas záchrárci s lavinovým psem a vyhrabali vás.

Místo lavinového psa přichází životní kouč. Ten vás sice sám z lavy nevyhrabe, ale zato vás uklidní, povzbudí, „dá vám napít horkého čaje“.

mem", vyslechne vás a pak vás naviguje k tomu, abyste zahlédli kousek dré oblohy. A pomůže vám najít způsob, jak se k tomu modrému dostat. Jsou také lidé, kteří jsou sice zavaleni problémy, ale řešit je nechtějí. Těží jedině: aby je někdo utěšoval. Pokud si pozvou životního kouče, jsou špatné adrese. Kouč by to měl rychle poznat. Potřebují utěšovatele nebo utěšovatelku. Někoho, kdo je polituje, bude bědovat s nimi, ale nebude je vádět k žádné změně. Tím jsme se dobrali ke klíčovému bodu sebekoučování – k připravenosti člověka začít měnit sám sebe a své chování. Bez toho ze všeho stává jen mluvení o koučování a sebekoučování.

Sebekoučování jednoduše

Uvědomím si, jak se chci chovat. A pak se pečlivě pozoruji na každém kroku. Zjistím-li, že se tak nechovám, ihned to napravím nebo se i omluvím. Když se celý den chovám tak, jak jsem si předsevzal, zajásám a otevřu šampaňské.

Tříložkový model sebekoučování

byl vytvořen pro naše klienty. Můžete ho vzít, promyslet a používat. Obsahuje tři věci:

- 1. Sebepoznávání.** Sebekoučování musí začínat u sebepoznávání, což je nekončící proces, nikoli dosažení stavu. Člověk může celý život poznávat sám sebe stále hlouběji a hlouběji a z prohlubujícího se poznání získávat užitek pro svůj život.
- 2. Sebekázeň, sebeovládání.** Bez sebekázně nefunguje nic, ani sebekoučování. Na sebekázeň navazuje sebeovládání, což je nanejvýš praktická schopnost, která vás může uchránit od nejrůznějších malérů. Člověk s dobrým sebeovládáním nejedná impulzivně, není vznětlivý či prchlivý, hned tak ho něco nerozčílí.
- 3. Sebezlepšování.** Sebezlepšování má být celoživotní proces, který přináší člověku radost a životní uspokojení.

V tomto tříložkovém pojetí jsme ze sebekoučování učinili ústřední bod životního stylu (více viz kapitola 10 + obrázek 9). Tyto tři složky sebekoučování jsou vzájemně provázány, jedna podmiňuje druhou.